

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 7 listopada 2017 r.

Poz. 4295

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.313.2017 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 2 listopada 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016 r. poz.446 z późn. zm.) stwierdzam nieważność załącznika do **uchwały Nr XXIV/221/2107 Rady Gminy Świątki** z dnia 28 września 2017 r. w sprawie uchwalenia „Regulaminu utrzymania czystości i porządku w Gminie Świątki”, w części dotyczącej :

- § 2 ust. 6-8,
- § 3 ust. 1 pkt 5 lit. a,
- § 4 ust. 1 pkt 2, ust. 2 w zakresie sformułowania: „błota, śniegu i lodu z chodnika powinno odbywać się niezwłocznie po ich wystąpieniu, natomiast” oraz ust. 3-5,
- § 6 ust. 2 i ust. 3,
- § 8 ust. 1 pkt 2 i 3,
- § 9 ust. 1 pkt 2 w zakresie sformułowania: „za zgodą właściciela pojemnika oraz w porozumieniu z przedsiębiorcą odbierającym odpady komunalne, wyłonionego w przetargu przez gminę.”...,
- § 13,
- § 15 ust. 1 pkt 1 lit. c,
- § 18 ust. 1 pkt 1 lit. c i pkt 2 lit. a w zakresie sformułowania: „i skutecznego”,
- § 19,
- § 20 ust. 2,
- § 21 ust. 1 pkt 1 zd. 2 i 3 ,
- § 22 ust. 1 i ust. 3 .

Uzasadnienie:

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Gminy Świątki, działając na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 4 ust.1 i ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2017 r. poz. 1289), przyjęła Regulamin utrzymania czystości i porządku w Gminie Świątki, stanowiący załącznik Nr 1 do ww. uchwały, zwany w dalszej części Regulaminem.

Na wstępie należy podkreślić, że Konstytucja RP w art. 7 nakłada na organy władzy publicznej obowiązek działania w granicach i na podstawie prawa. Wobec tego, każde działanie organu władzy musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Zakazane jest zatem dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych. Zważywszy natomiast na rygor odpowiedzialności, grożącej za niewykonanie obowiązków określonych w regulaminie (art.10 ust. 2a ustawy), regulacja regulaminowa musi być adekwatna do zakresu delegacji udzielonej radzie, jak też staranna i jednoznaczna.

Zdaniem organu nadzoru, przedmiotowa uchwała, w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, rażąco narusza prawo.

Stosownie do art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, uchwalany przez radę gminy regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy winien określać szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące: 1) wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących: a) prowadzenie selektywnego zbierania i odbierania lub przyjmowania przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych lub zapewnienie przyjmowania w inny sposób co najmniej takich odpadów komunalnych jak: przeterminowanych leków i chemikaliów, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz zużytych opon, odpadów zielonych, a także odpadów komunalnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4a, b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego, c) mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi; 2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczenia tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu: a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach, b) liczby osób korzystających z tych pojemników; 3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego; 5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami; 6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku; 7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach; 8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

W § 2 Regulaminu, Rada Gminy zdefiniowała pojęcie. Definicje zawarte: w pkt 6 – „bioodpady”, pkt 7 – „odpady zielone” oraz w pkt 8 – „odpady opakowaniowe” nie odpowiadają definicjom tych pojęć zawartych odpowiednio w art. 3 ust. 1 pkt 1 i pkt 12 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2016 r., poz. 1987) oraz art. 8 pkt 8 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2016 r. poz. 1863), co uzasadnia stwierdzenie nieważności Regulaminu, w tej części. Zgodnie ze poglądami doktryny oraz utrwalonym stanowiskiem judykatury modyfikacja przepisów ustawowych stanowi istotne naruszenie prawa (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 24 marca 2010 r. sygn. akt: II SA/Go 127/10).

W § 4 Regulaminu Rada wprowadziła regulacje dotyczące uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości udostępnionych do użytku publicznego oraz z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taki chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącej do ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości.

Postanowienie, nakładające na właścicieli nieruchomości obowiązek uprzątnięcia przez właścicieli nieruchomości, błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń w zakresie wynikającym z obowiązku określonego w art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku na terenie gminy, „tj. z chodników położonych wzdłuż nieruchomości...”, nie mieści się w delegacji zawartej w art. 4 ust. 2 pkt. 1 lit. b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Powołany przepis upoważnia bowiem radę gminy do określenia w ww. regulaminie, wymagań wyłącznie w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości, obejmujących uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego. Natomiast zakres obowiązków właścicieli nieruchomości odnośnie chodników położonych wzdłuż nieruchomości, wynika bezpośrednio z ustawy z art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy i brak jest podstawy prawnej do regulowania tej kwestii w przedmiotowym regulaminie. Należy również zauważyć, iż art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b, w związku z art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku, nie upoważnia rady gminy do określania częstotliwości oraz sposobów wykonywania tych obowiązków (podobnie wyrok WSA w Poznaniu z dnia 9 października 2013r. sygn. akt IV SA/Po 741/13). Również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, w wyroku z dnia 9 lipca 2014 r., sygn. akt II SA/Gl 258/14 przyjął, iż art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b, w związku z art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku, nie upoważnia rady gminy do określania częstotliwości wykonywania tych obowiązków, ani też sposobu i miejsca gromadzenia błota, śniegu, lodu i zanieczyszczeń. Tymczasem Rada przyjęła odpowiednio, w ust. 2 i 3 § 4 Regulaminu, iż usuwanie błota, śniegu i lodu powinno odbywać się niezwłocznie po ich wystąpieniu, natomiast innych zanieczyszczeń

systematycznie w miarę występujących potrzeb, a piasek należy usunąć z chodnika niezwłocznie po ustaniu przyczyny jego zastosowania. W ust. 4 ww. przepisu Regulaminu określono miejsce przyzbowania błota, śniegu i lodu, natomiast inne zanieczyszczenia zobowiązano umieszczać w stosownych pojemnikach.

Obowiązek zawarty w ust. 5 ww. przepisu Regulaminu wynika wprost z art. 5 ust. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, stanowi zatem powtórzenie regulacji ustawowej, co stanowi w świetle ugruntowanego orzecznictwa istotne naruszenie prawa.

Ponadto należy wskazać, iż regulacja nie mieści się w delegacji ustawowej. Regulamin utrzymania czystości i porządku w gminach stanowi akt prawa miejscowego i nie może być traktowany jako informator o podmiotach zobowiązanych do utrzymania czystości na drogach publicznych.

W § 6 ust. 2 i ust. 3 Regulaminu, Rada Gminy odpowiednio postanowiła, iż właściciel nieruchomości, na której prowadzona jest działalność handlowa, usługowa, gastronomiczna lub inna działalność gospodarcza zobowiązany jest do: bieżącego sprzątania terenu nieruchomości, w szczególności niezwłocznie po zakończeniu działalności w danym dniu oraz skutecznego zapobiegania zanieczyszczeniu terenów przyległych odpadami powstającymi w wyniku funkcjonowania działalności gospodarczej.

Powyższe obowiązki wykraczają poza delegację wynikającą z art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Przepis ten nie zawiera upoważnienia ustawowego do nakładania obowiązków na właścicieli nieruchomości o charakterze, o którym mowa w kwestionowanych postanowieniach.

W § 8 ust. 1 Regulaminu, Rada ustaliła zasady w zakresie prowadzenia selektywnego zbierania i odbierania odpadów. W pkt 2 i 3 ww. przepisu postanowiono odpowiednio, iż z odpadów opakowaniowych posiadających zakrętki należy je odkręcić; można je ponownie zakręcić po zgnieceniu opakowania, tak by zachowały zmniejszoną objętość oraz, że opróżnione opakowania należy, jeśli rodzaj materiału na to pozwala, trwale zgnieść przed złożeniem do worka. Powyższe postanowienia należy uznać za wadliwe, nakładają one bowiem dodatkowe obowiązki, w odniesieniu odpadów zbieranych w sposób selektywny. Wprowadzenie tak rygorystycznych wymogów postępowania z odpadami, o których mowa w kwestionowanych postanowieniach, niewynikające z obowiązujących przepisów ustawowych zniechęca właścicieli nieruchomości do segregacji odpadów. Nieprzestrzeganie natomiast tych obowiązków będzie rodziło określone konsekwencje, a nie było to celem ustawodawcy.

W § 9 ust. 1 pkt 2 Regulaminu Rada, ustalając zasady dotyczące wyposażenia nieruchomości w pojemniki na odpady komunalne, zezwoliła na wspólne korzystanie przez właścicieli sąsiadujących ze sobą nieruchomości z jednego lub kilku pojemników na odpady komunalne, za zgodą właściciela pojemnika oraz w porozumieniu z przedsiębiorcą odbierającym odpady komunalne, wyłonionego w przetargu przez gminę, zachowując przy tym minimalną pojemność pojemników, wyliczoną według zasady określonej w § 10.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, rada gminy ma określić zasady utrzymania czystości i porządku dotyczące, rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

- a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,
- b) liczby osób korzystających z tych pojemników.

Regulacja zawarta w powołanym § 9 ust. 1 pkt 2 Regulaminu, w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia wykracza poza upoważnienie wynikające z art. 4 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy. Wprowadzenie bowiem warunku w postaci, zgody właściciela pojemników w porozumieniu z przedsiębiorcą odbierającym odpady komunalne, w przypadku wspólnego korzystania przez właścicieli sąsiadujących nieruchomości z jednego lub kilku pojemników na odpady komunalne, nie stanowi warunków rozmieszczenia pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych, jak również ich utrzymywania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym. Powyższy warunek dotyczy materii cywilnoprawnej, która nie jest przedmiotem regulacji regulaminowej.

W tym miejscu należy wskazać również na stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, który w wyroku z dnia 15 marca 2007 r. sygn. akt: II SA/Wr 745/06, stwierdził iż: „Narusza prawo nie tylko akt prawa miejscowego, który wykracza poza upoważnienie zawarte w delegacji ustawowej, ale również taki, który zawiera ustalenia w kwestiach ustawowo przekazanych do regulacji umownej.”

W § 13 Regulaminu, Rada zobowiązała organizatorów imprez masowych i innych imprez publicznych do wyposażenia miejsca, na którym się odbywa impreza, w jeden pojemnik, określając jego wielkość oraz szalety przenośne przy trwaniu imprezy do 4 godzin. Jednocześnie postanawiając iż w przypadku dłuższego czasu trwania tej imprezy należy tę ilość odpowiednio zwiększyć o 100% na każde następne 4 godziny trwania imprezy oraz do zawarcia umowy z podmiotami uprawnionymi do dostarczania pojemników i szaleatów oraz ich opróżniania i uprzątnięcia.

Zgodnie z art. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawa określa zadania gminy oraz obowiązki właścicieli nieruchomości dotyczące utrzymania czystości i porządku, warunki wykonywania działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, a także warunki udzielania zezwoleń podmiotom świadczącym usługi w zakresie uregulowanym w ustawie. Brak jest zatem podstaw do nakładania, w drodze regulaminu wydanego na podstawie niniejszej ustawy, obowiązków na podmioty niebędące właścicielami nieruchomości, w rozumieniu ww. ustawy – organizatorów imprez masowych i innych imprez publicznych. Regulacja ta ponadto, w zakresie nałożenia obowiązków, o których mowa w § 13 Regulaminu, dotycząca organizatorów imprez masowych powoduje ingerencję w stosunki cywilnoprawne, których treść kształtowana jest w drodze umowy cywilnoprawnej. Należy również wskazać, iż obowiązki organizatora imprez masowych określa ustawa z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 909 ze zm.), nie zachodzi zatem konieczność ich ustalania w drodze aktu prawa miejscowego, w szczególności że nie ma ku temu podstaw prawnych w ustawie w postaci upoważnienia. Stanowisko organu nadzoru znajduje oparcie w orzecznictwie sądów administracyjnych. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi, w wyroku z dnia 16 września 2015 r. sygn. akt: II SA/Łd 386/15, stwierdził, iż ...” Postanowienia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy nakładające na organizatorów imprez lub zgromadzeń o charakterze publicznym obowiązek wyposażenia miejsc, w których będą się one odbywać, w odpowiednią ilość pojemników na odpady, przenośnych szaleatów publicznych, uprzątnięcia terenu i terenów przyległych po zakończeniu imprezy, stanowi wykroczenie organu gminy poza kompetencje ustawowe”.

W rozdziale V Regulaminu Rada, określając częstotliwość i sposób pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz terenów przeznaczonych do użytku publicznego, w § 15 ust. 1 pkt 1 lit. c, postanowiła, iż częstotliwość usuwania zmieszanych odpadów komunalnych z zabudowy kolonijnej może ulec zmianie w przypadku nieprzejeźdźności dróg.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ww. ustawy, rada gminy określa zasady utrzymania czystości i porządku, dotyczące częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz terenów przeznaczonych do użytku publicznego.

W ocenie organu nadzoru, kwestionowane postanowienie Regulaminu wykracza poza upoważnienie ww. przepisu ustawy, gdyż nie określa ono częstotliwości pozbywania się odpadów komunalnych, a wprowadza odstępstwa od ustalonej częstotliwości pozbywania się zmieszanych odpadów komunalnych, w § 15 ust. 1 pkt 1 lit. a i b. Na marginesie należy dodać, iż regulacja zawarta w kwestionowanym postanowieniu Regulaminu - § 15 ust. 1 pkt 1 lit. c może być przedmiotem uchwały podejmowanej przez radę gminy na podstawie art. 6r ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Z treści § 18 ust. 1 pkt 1 lit. c Regulaminu, wynika iż do obowiązków właścicieli utrzymujących zwierzęta domowe należy możliwość zwolnienia psa ze smyczy na terenie posiadanej nieruchomości w sytuacji, gdy nieruchomość jest ogrodzona w sposób uniemożliwiający jej opuszczenie przez psa, odpowiednio znakowanej tabliczką ze stosownym ostrzeżeniem.

W ocenie organu nadzoru, rada gminy nie jest uprawniona do wprowadzania tego typu regulacji, gdyż ww. przepis nie zawiera upoważnienia ustawowego do nakładania obowiązków na właścicieli nieruchomości o takim charakterze. Ustawodawca upoważnił radę gminy do ustalenia sposobu postępowania ze zwierzętami domowymi w taki sposób, by ich pobyt na terenie przeznaczonym do wspólnego użytku nie był uciążliwy oraz nie zagrażał przebywającym tam osobom. Tym samym rada gminy nie ma kompetencji do stanowienia postanowień, które określają sposób utrzymania zwierząt domowych - psów na terenie posiadanej nieruchomości, jeżeli te nie są przeznaczone do użytku publicznego. Zatem regulacja § 18 ust.1 pkt 1 lit. c wykracza poza upoważnienie wynikające z art. 4 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, gdyż nie odnosi się do terenów przeznaczonych do wspólnego użytku.

W § 18 ust.1 pkt 2 lit. a Regulaminu postanowiono, iż do obowiązków właścicieli utrzymujących zwierzęta domowe należy zapewnienie stałego i skutecznego dozoru. Analizując powyższy przepis należy stwierdzić, iż

użyte w nim sformułowanie - „skutecznego”..... jest nieprecyzyjne i niezrozumiałe dla przeciętnego adresata, czego skutkiem może być brak świadomości po jego stronie, jak należy prawidłowo ten obowiązek wykonać. Zdaniem organu nadzoru, przepisy prawa miejscowego muszą być sformułowane w sposób precyzyjny i czytelny, tak by wynikało z nich kto, w jakich okolicznościach i w jak sposób powinien się zachować, żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu. W ocenie organu nadzoru, powyższe postanowienie Regulaminu nie spełnia tego warunku, co powoduje że została naruszona zasada poprawnej legislacji, znajdująca oparcie w art. 2 Konstytucji RP.

W § 19 Regulaminu, Rada wskazała, iż zasady postępowania z bezdomnymi zwierzętami na terenie Gminy Świątki reguluje odrębna uchwała Rady Gminy, w sprawie przyjęcia „Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Świątki”.

Postanowienie to zostało podjęte z naruszeniem delegacji, określonej w art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Przepisy te przyznają radzie gminy uprawnienie do określenia wymagań dotyczących utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, lecz wyłącznie w zakresie wynikającym z katalogu określonego w art. 4 ust.2, który jest katalogiem zamkniętym. Taka konstrukcja delegacji wyklucza regulowanie innych kwestii niż wymienione w przepisie. Dotyczy to również postanowienia, o którym mowa w § 19 Regulaminu, mającego charakter czysto informacyjny.

Powyższe uwagi odpowiednio należy odnieść również do regulacji zawartej a § 3 ust. 1 pkt 5 lit a Regulaminu.

W § 20 ust. 2 Regulaminu, Rada przewidziała, iż odstępstwa od zakazów wymienionych w ust. 1, w którym określono warunki, po spełnieniu których, na terenach wyłączonych z produkcji rolnej dopuszcza się utrzymywanie zwierząt gospodarskich dopuszczalne są w przypadku wskazanym w tym przepisie.

Kwestionowane postanowienie Regulaminu, wprowadza odstępstwa od ustalonych przez Radę Gminy warunków umożliwiających utrzymywanie zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolnej. W ocenie organu nadzoru, wykracza ono poza delegację wynikającą z art. 4 ust. 2 pkt 7 ww. ustawy. Stosownie do ww. przepisu ustawy, rada gminy winna określić jedynie szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące wymagań utrzymania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolnej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach. Nie jest natomiast upoważniona do wprowadzania odstępstw, których wykonanie uzależnione jest od osób trzecich – ich zgody oraz określenia warunków, które mogą budzić wątpliwości interpretacyjne, np. w tym przypadku - „jest podstawowym źródłem utrzymania rodziny”.

W § 21 ust.1 Regulaminu Rada, wyznaczyła obszary podlegające obowiązkowej deratyzacji i terminy jej przeprowadzenia postanawiając w punkcie 1 zdanie 2 i 3, odpowiednio że deratyzację należy przeprowadzić co najmniej dwa razy w roku oraz w przypadku występowania znacznej ilości gryzoni; obowiązek ten, w odniesieniu do właścicieli budynków jednorodzinnych może być realizowany tylko w miarę potrzeby. Uregulowania pkt 1 zd. 2 ww. przepisu Regulaminu, nie wypełnia delegacji, przewidzianej w art.4 ust.2 pkt 8 ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach, w którym zawarta norma kompetencyjna wyraźnie wskazuje, iż organ stanowiący zobowiązany jest, m.in. do określania terminów deratyzacji sformułowanie:” co najmniej dwa razy w roku”, w ocenie organu nadzoru, nie wypełnia obowiązku wynikającego z ww. przepisu ustawy - art.4 ust.2 pkt 8.

Postanowienie, zawarte w zdaniu 3. ww. przepisu Regulaminu, przekracza również kompetencje rady gminy wynikające z wyżej powołanego art. 4 ust.2 pkt 8. Norma kompetencyjna zawarta w tym przepisie nie upoważnia do określenia podmiotów zobligowanych do przeprowadzenia deratyzacji. (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 16 września 2015 r., sygn. akt: II SA/Łd 386/15).

W Rozdziale IX Regulaminu, Rada określiła inne wymagania wynikające z Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami, w § 22 ust. 1 i 3, wprowadziła postanowienia wykraczające poza upoważnienie wynikające z art. 4 ust. 2 pkt 5 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Powyższe regulacje mają charakter informacyjny nie stanowią one materii, o której mowa w delegacji wynikającej z ww. przepisu art. 4 ust. 2 pkt 5 wyżej powołanej ustawy.

W związku z tym postanowiono jak na wstępie.

Jednocześnie należy nadmienić, iż w świetle postanowień art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a ww. ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, Gmina winna uwzględnić regulacje dotyczące selektywnego zbierania odpadów ulegających biodegradacji, ze szczególnym uwzględnieniem bioodpadów. mając na uwadze

rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów (Dz.U. z 2017 r. poz. 19).

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Artur Chojecki